And here the principal is destroyed

והא דמכליא קרנא –

OVERVIEW

The גמרא stated that were it not for the פסוק of משלחי רגל וגו', I could have interpreted the entire משלחי ובער וגו' את בעירה ובער וגו' to be referring to שן only. The word ושלח would be referring to מכליא קרנא אחר מכליא קרנא, and the word ובער would be referring to a מכליא קרנא (and we would not know that מכליא קרנא הוספות מכליא קרנא פרנא מכליא קרנא (ובער) to teach us מכליא קרנא מכליא קרנא.

asks: תוספות

ואם תאמר ולכתוב רחמנא ושילח ולא בעי וביער -

And if you will say; and let the 'merciful one' write only ושלה and it will not be necessary to write ובער. If we know (from ושלח לא מכליא קרנא is הייב, certainly מכליא קרנא (which is derived from תורה הייב is חייב. The תורה should have only written ושלח את בעירה ושלח את בעירה (omitting the word).

תוספות answers:

ויש לומר דהוה אמינא דוקא דשילח שלוחו כדלקמן:

And one can say; that I would have thought that one is liable for שן only if the animal was sent (by its owner), as the גמרא states later. The word הייב indicates that the animal was sent by its owner. We would have thought that שן indicates that only when the owner sends it into another's field. Therefore the עובער (as well) to indicate that the שן of דיוב is even when the animal entered the neighbor's field by itself (without the owner sending it there). Both ובער and בער are necessary for ש.

SUMMARY

If (there would be no משלחי רגל פסוק, and) the תורה would only state ושלח and not we would know that שוב is הייב even if א מכליא קרנא, but) we would assume that it is שלח שלוחו only if שלח שלוחו.

THINKING IT OVER

At this point when the גמרא explains that we need the משלחי רגל of משלחי הגל, for otherwise, מכליא קרנא alone would indicate only מכליא קרנא (as the גמרא states) and ושלח

תוספות question is that the פסוק of משלחי is not needed. We cannot say that the פסוק is referring only to שֵן; for why would the תורה write שון, when ושלח alone is sufficient for ש.

² תוספות (seemingly) maintains that the word הושלה cannot be referring to מכליא קרנא (only). If the תורה meant (only) a case of מכליא קרנא, it would have chosen a different word (such as רש"י ד"ה אידי who (seemingly) disagrees with תוספות. See 'מהרש"א (הארוך), מהר"ם וכו' See. תוספות מהרש"א (הארוך), מהר"ם וכו'

would indicate only שלח שלוחו (as תוספות states); how can the גמרא ask (shortly) why it is necessary to have the כאשר יבער הגלל? It is necessary for otherwise we would need both words for דגל to include אזלא מכליא (which we derive from ושלח) and אזלא ממילא (which is derived from ובער)!